

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Na nowy rok 1844 / [Karol Kotschy].

Liczba stron oryginału

2

Liczba plików skanów

2

Liczba plików publikacji

3

Sygnatura/numer zespołu

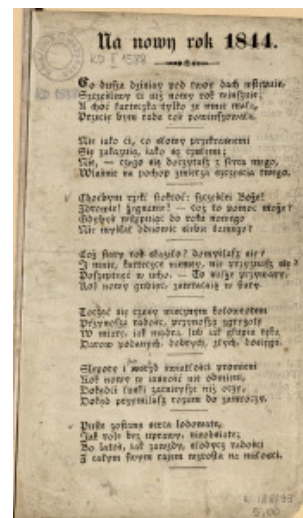
KD II 01588

Data wydania oryginału

[1844?]

Zdigitalizowano w ramach projektu pt.

**Udostępnienie cieszyńskiego dziedzictwa
piśmienniczego on-line**

Fundusze Europejskie
Program Regionalny

Śląskie.

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

Na nowy rok 1844.

KD II 1588

KD 1588

Co dusza dzisiay pod twoy dach wstępuje,
Szczęśliwy ci już nowy rok winszuje;
A choć karteczka tylko ze mnie mała,
Przecie bym rada coś powinszowała.

Nie iako ci, co słowy przekrasnemi
Sieżakazują, iako są czulemi;
Nie, — czego się doczytasz z serca mego,
Właśnie na pochop zmierza szczęścia twego.

Choćbym rzekł stoćroć: szczęści Boże!
Zdrowie! żegnanie! — coż to pomoc może?
Gdybyś wstępując do roku nowego
Nie myślał odnowić siebie samego?

Coż stary rok skazilo? domyślasz się?
I mnie, karteczce niemey, nie przyznasz się?
Poszeptneć w ucho. — To nasze przywary,
Rok nowy gubiąc, zawracają w stary.

Tocząc się czasy wiecznym kołowrotem
Przynoszą radość, przynoszą zgryzotę
W miarę, iak mądra, lub iak głupia ręka
Darom podanych, dobrych, złych, dosięga.

Slepoty i ^{po} ~~w~~erzd światłości promieni
Rok nowy w iasność nie odmieni,
Dokądci luski zacniejsze niż oczy,
Dokąd przymilaśz rozum do zamroczy.

Puste zostaną serca lodowate,
Jak role bez uprawy, nieobsiate;
Bo latoś, iak zawsze, słodycz radości
Z całym swym rajem wzrosta na miłości.

1181
Gdzie zawiści pomroki wypędzono,
Serca miłośnię do serc przysłączono,
Tam się rozbuja zegnane urady
W raju bratersiwa, życia prawe gody.

Zazdrości zmęcza serca, a niezgody
Okropnie zgubia i najsłodsze gody.
Leniuch nie doczeka pociech własney pracy.
Nieborakami zostaną piacy.

Nie będziesz zbierał zciernia grono winne
Ni z ostu figi; zapłaty powinny
Wbierzesz każdy według swej godności
Dobre za dobre, gorzkość za gorzkości.

Opamiętaj się, nade wszystko czego
Więc ludzie strzegą. strzeż ty serca twego;
Owszem przestawaj na tem, coć zgotuie
On, który roki nowe nam sprawuie.

Onemu powierz, co ci najmilszego,
Oczyznie, Cesarza nawiśniewszego;
Kościół, domostwo, szkołę z dziełeczkami
By stanęli odnowienia świadkami.

Tak nowy rok będzie błogosławionym
Wszystkim, w rozumie, w sercu odnowionym
A gdy cię w roku karteczką odwiedzę,
Da Bog, że szczęśliwszego cię umidzę.

Sirora Paul No 41